

DÖBRENTEY GÁBORRA.

Tiszteletedre hevit szived, nagy Férfi, imádlak.

Mást ki becsül, méltán érdemel istenitést.

PONORI THEWREWH JÓZSEF.

K A T O N A J Ó S E F R E.

Játék színünkért Katonánk meg küzde vitézül;

Győzzön meg Magyarim! fegyvere benneteket!

Kulcsár Horváthtal vitatták e' nemes Ügyet;

Nyertes ez a' három már valahára legyen!!!

KOVÁCS SÁMUEL.

I D Y L L.

Thyrzisz és Phyllisz.

Néma árnyak, boldog napjaim' halgató tanúi!
csendes csermelye, örömértéseim' nemes baráttya, ah!
vidd meg vidd meg Phyllisznak, hogy Tyrzisz már rég
remény 's félelem közt várakozik ő reá, — mond
meg, hogy a' hajnal' első mosolygása már a' myrtusz
erdőbe lehellett Thyrziszre; 's olly hosszunak, és
kedvetlennek tetszett néki az üdö. — Ah, te levelek'
csendes játsziságának Isten Aszszonya lengedező ked-
ves fuvallat sugd, — sugd azt Phyllisznak, hogy ki-
terjesztett karokkal vár utánna a' kétség közt epedő
Thyrzisz! —

Igy szólott Thyrzisz 's már ajkához tette a' sípot,
hogy hosszu várakozásának keserveit egy édes hang-
zathá öntse ki: — de jól — jól hallotta Phyllisz az
ő panaszszait; előjött a' bokor mellől; 's a' bámulás-
sal eltöltt Thyrziszt egy csók ébreszté a'l álmából. Csint-
talan! Melly sokaig hagyta várakozni, minden éret-
ted repülő sohajtásom, egy egy csókot érdemel. Phyl-
lisz mosolygott; 's csókkal akará vétket letörölni; de
csak kettőt nyomhata még Thyrzisz' ajkára, — a'
Myrtusz Isten — Aszszonya megszólalt: